

červen 2015

V tomto čísle Omegáče :

- ❖ napínavý příběh ze světa fantasy
- ❖ zajímavosti o hoře Říp
- ❖ kdo jsou Shakes a Fidget
- ❖ něco o čokoládě
- ❖ kdo si luští, nezlobí
- ❖ něco málo pro zasmání
- ❖ informace o bruslení
- ❖ deník na pokračování

- ❖ Pán má papouška a ten mluví strašně sprostě. Pán už neví, jak ho to odnaučit, a tak ho jednou za trest zavře do mrazáku.
Po chvíli mrazák otevře a papoušek říká:
"Omlouvám se za své nevhodné chování, již se to nebude opakovat. Mám jen jednu otázku. Co udělalo to kuře?"
- ❖ Leží tři krabice od softwaru na smetišti.
"Proč jsi tu?"
"Neběžel jsem pod Windows Vista, a ty?"
"Já jsem padal pod Windows Vista, a ty?"
"Já jsem Windows Vista."
- ❖ **Jak se dá pomocí vody získat světlo?**
Umyjeme okno.
- ❖ Přejde průvodčí do vagónu na kontrolu jízdenek. Všichni je mají, jenom děda Polášek se přehrabuje v kapsách a ne najít. Průvodčí mu povídá:
"Dědo, tak ji nehledejte, já vám věřím!"
"Ale já ji musím najít, abych věděl, kam vlastně jedu!"
- ❖ **"Co ti říkal tatínek na tu pětku?"**
"Nic, jen mávl rukou."
"Tak to máš dobré."
"Ani bych neřekl. V cestě jí stála moje hlava."
- ❖ Kam Facebook nemůže, tam nastrčí Like button.
- ❖ Co můžeš tweetnout dnes, neodkládej na zítřek.
- ❖ Přišel, viděl, vyfotil a nasdílel.

Bruslení

Bruslení je činnost, během které dochází k pohybu po hladkém povrchu pomocí speciálních pomůcek zvaných brusle. Mezi nejznámější způsoby bruslení patří bruslení na ledu, či inline bruslení na speciálním pevném povrchu jako je asfalt, či umělý povrch.

Základním principem bruslení je přenášení váhy těla z jedné nohy na druhou, čímž se uvádí tělo do pohybu. Bruslení je součástí rekreačních, ale i profesionálních sportů jako je lední hokej, krasobruslení či rychlobruslení.

Bruslení na ledu se provádí pomocí bruslí, které jsou ve spodní části vybaveny speciální úzkou čepelí.

První modely kolečkových bruslí měly čtyři kolečka umístěná v rozích podobně jako např. kola u automobilu.

Později se vyvinuly brusle na tzv. inline bruslení (z anglického in line – v řadě) s řadou čtyř až sedmi koleček umístěných za sebou, které svojí popularitou postupně původní stabilní brusle téměř vytlačily.

DENÍK

Koupila jsem si tě ke svým narozeninám. Není důležité, jak se jmenují nebo kolik mi je. Je důležité, co si sem napíšu. Koupila jsem si tě, protože od jisté doby mám pocit, že se nemám komu svěřit se svými problémy. Bude sem zapisovat každý problém, kterým vyvstane, abych měla pocit, že mi někdo naslouchá. Tak začnu:

Minulý týden jsem jela k sestřenci do Prahy, abych u ní přespala. Taky mě vzala do kina k narozeninám. Potom pro mě přijeli rodiče a jeli jsme na výlet. Vůbec se mi tam nechtilo, a tak jsem se s mamkou pořád hádala. Vlastně se s ní teď hádám pořád. No a ještě ke všemu jsem se pohádala se svojí nejlepší kamarádkou. Začalo to tak, že mi řekla: „Hele, nevadí ti, že přijdu na odpolední přestávku s Janou?“ Já jsem jí pochopitelně řekla, že mně to nevadí. Jenomže druhý den jsem si sedla s Majdou a ona na mě začala přes celou třídu ječet, co si jako myslím, a to ani nevíte, že týden před tím mi povídala o Janě, že ji nenávidí.

P.S.

ZJISTILA JSEM, ŽE HOLKY ZE TŘÍDY SE MALUJÍ A JÁ NEMAM ANI JEDNU ŘASENKU!

Tak zítra nashle!

Adolf Born

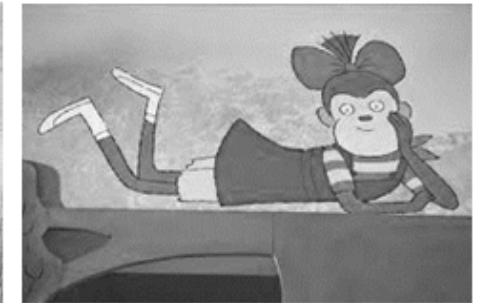
Adolf Born je český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník. Narodil se v roce 1930 v Českých Velenicích.

V letech 1949–1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, později přešel na Vysokou školu umělecko-průmyslovou (1950–53) a na Akademii výtvarných umění (1953–55) v Praze.

Od roku 1960 byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. V roce 1962 se oženil a v roce 1964 se mu narodila dcera Erika Bornová.

Jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka (*Mach a Šebestová*, *Žofka*),

J. Verna (*Trosečník z Cynthie*), A. Dumase staršího (*Tři mušketýři*), Vojtěcha Steklače (série *Boříkovy lapálie*) a jiné.

Je také autorem kostýmů a dekorací k opeře Antonína Dvořáka *Čert a Káča* inscenované v Národním divadle, dále inscenace hudební fakulty HAMU - opera *V studni* Viléma Blodka.

Roku 1974 byl na světové výstavě v Montrealu jmenován **karikaturistou roku**.

V roce 2013 získal na [Anifilmu](#) **cenu za celoživotní přínos animovanému filmu**.

Čokoláda

Čokoláda patří bezesporu k nejpoblárnějším cukrovinkám na světě.

Slovo čokoláda má původ v aztéckém výrazu *xocolātl*, jenž má stejný význam.

Čokoláda se vyrábí z kvašených, pražených a mletých zrněk tropického kakaového stromu *Theobroma cacao*. Zrna pocházejí z kakaových tobolek – bobů. Výsledný produkt je známý jako „čokoláda“ (intenzivně ochucená hořká potravina – to je definice čokolády v mnoha slovnících).

Tento produkt je definován v mnoha zemích jako kakao. Tato směs je obvykle oslazená cukrem a jinými přísadami a zpracována do **čokoládových tabulek** (jejichž jádro se též označuje jako *čokoláda*), nebo do nápoje (zvaného *kakao* nebo *horká čokoláda*).

Existují **tři typy kakaových zrn** užívaných v čokoládách. Nejvíce ceněná, vzácná a drahá jsou zrna Criollo z mayské oblasti (Mexiko a

Střední Amerika). Tato zrna jsou méně hořká a aromatictější než ostatní. Dělá se z nich jen asi 10 % čokolády. Kakaová zrna v 80 % čokolády jsou typu Forastero. Stromy Forastero

jsou značně robustnější než stromy Criollo a kakaová zrna z nich jsou levnější. Trinitario, hybrid zrn Criollo a Forastero, se používá asi v 10 % čokolády.

Do **prodeje** přichází čokoláda ponejvíce ve formě tabulek nebo jiných geometrických tvarů, často bývá též tvarována do malých figurek (obvykle zvířat, lidí nebo rostlin). Mnohdy se tyto tvary přímo vztahují k určitým svátkům, jako např. velikonoční zajáci nebo vejce, případně vánoční či mikulášské figurky anebo tvary vhodné pro den svatého Valentina. Dalším populárním tvarem jsou tzv. čokoládové „pusy“.

Navíc čokoláda často tvoří hlavní složku nebo přísadu v potravinách jako zmrzlina, koláče, sušenky, buchty a v jiných dezertech.

Další zajímavosti v příštím čísle Omegáče.

HORA ŘÍP

Je to vrch 4 km jižně od Roudnice nad Labem. Vrchol Řípu s románskou rotundou sv. Jiří vystupuje cca 200 m nad okolní plochou krajinu. Říp je památné místo české mytologie a historie. Podle pověsti sem přišel **praotec Čech**, přehlédl okolní krajinu a rozhodl se zde usadit. Název hory je však mnohem starší a pravděpodobně pochází ze starogermánského *rīp-pahorek.

ZAJÍMAVOSTI

- Každoročně se na Říp vypravuje mnoho průvodů, pochodů a procesí pořádaných různými organizacemi.
- Na podzim pořádá klub roudnických cyklistů „Výjezd na Říp“. Cílem je vyjet co nejrychleji horu bez jediného dotyku nohou na zem.
- Roku 1868 zde byl vyzvednut a do Prahy slavnostně dopraven jeden ze základních kamenů Národního divadla. Do Prahy jej doprovodilo 300 jezdců a cestu lemoval špalír družiček s košíčky plných květů.
- Hora a rotunda je zapsána mezi národní kulturní památky.
- Během turistické sezóny (od června do září) je možné se k Řípu přiblížit Podřipským motoráčkem.
- Podle názvu hory je pojmenován pár vlaků (rychlíky) jezdící mezi Prahou a Děčínem.
- Traduje se, že každý pravověrný Čech by měl alespoň jednou za život na tuto horu vystoupit

TURISTICKÉ ZNAMKY

SVISLE

1 hovězí maso

2 kečup

4 knedlík

5 čokoláda

6 vepřové maso

8 hořčice

9 jogurt

10 rýže

15 jehněčí maso

VODOROVNĚ

3 sýr

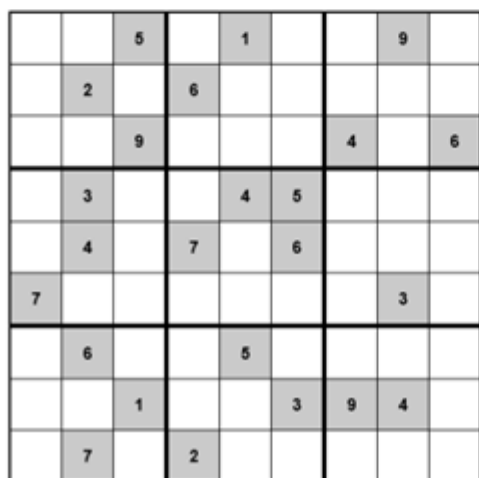
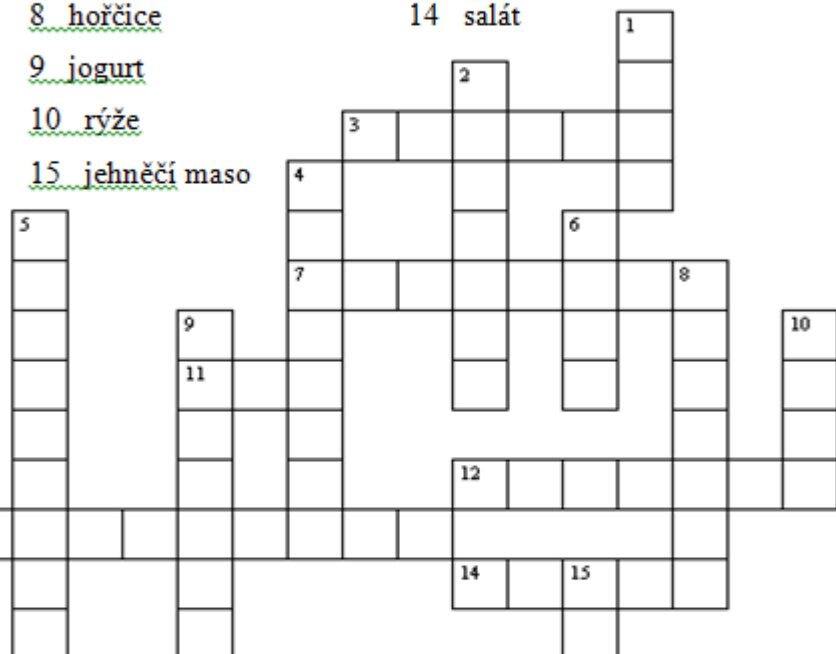
7 houba

11 olej

12 palačinka

13 hamburger

14 salát

Shakes and Fidget

Shakes & Fidget je parodický komiks na hru World of Warcraft autorů Oscara Panniera a Marvina Clifforda, vycházející původně v němčině.

Popisuje příhody malého kouzelníka Fidgeta, který neumí příliš dobře kouzlit. Díky své hlouposti se setkává s bojovníkem Shakesem, kterému utekla armáda, když ji vedl do bitvy proti Hordě. Společně se vydávají pátrat po kouzelné houbě lysohlávce, která učiní svého majitele velice mocným.

Na svých výpravách spolu Shakes a Fidget zažívají různé vtipné i tragické situace, z nichž se většinou dostanou bez úhony. Potkávají významné postavy ze hry World of Warcraft - například Arthase (Krále Lichů).

Z tohoto komiksu se později vyvinula hra Shakes and Fidget, která je populární jak pro holky, tak pro kluky. Na této hře si můžete vytvořit profil podle sebe, vyberete si třídu (průzkumník, kouzelník nebo válečník). Poté si vytvoříte postavu (elfa, člověka, orka, temného elfa, trpaslíka, skřítka, gnóm, démona). Můžete si také vybrat pohlaví.

To je ode mě vše, zbytek na této stránce:

<http://www.sfgame.cz/?cid=sfczCSgoaw00001>

Zkouška

Zemřu. Vím to. Jsem tu uvězněná a nikdy se nedostanu pryč. Uvázla jsem ve vílích říších. Nebylo by to tak strašné, kdyby tady bylo něco

normálního. Jenomže tady jsou jenom světlušky. Vím, co si říkáte, světlušky jsou super. Ale tady není kromě nich vůbec nic. Chci domů!

Asi si říkáte, jak jsem se mohla octnout ve vílích říších. No, nejprve se nic z toho nemělo stát, jenomže... pak přišel on. Lukas. Udělala bych všechno, abych tu byl se mnou. Abych dostala alespoň jeden ten sladký a zároveň horký políbek. Udělal by všechno, aby mě zachránil a já bych udělala to samé. Ale teď nezmůže nic. Tak ráda bych ho zase objala. Jsem moc ráda, že se mi zapletl do života, ale... on si myslí, že je to špatné.

To on sem poslal víly. Vyrůstal s nimi. Ale vůbec se jim nepodobá. Víly jsou zákeřné a surové. Zato Lukas je něžný a tak překrásný. Problém je to, že si mě moc neoblíbily. A tak se dostávám k tomu, proč tu jsem. Prý je to něco jako zkouška. Jestli prý jsem ta pravá pro Lukase. Lukas to neví, takže jsem tu totálně uvězněná.

Prudce jsem se otočila. Za mnou se objevily velké bílé dveře a v nich se objevil... „Co to sakra?!“ „Pane profesore?“ To snad ne. Všechno je naruby. Jak se sem dostal náš učitel matematiky!

„Bože jsi v pořádku!“ Vypadá, že se mu ulevilo a zároveň vypadá vyděšeně.

„Je vám něco pane?“ Něco se určitě děje. „Ne. Vše je v naprostém pořádku.“ To určitě. Třese se a strašně cuká ústy.

Moje pocity se taky změnily, jsem nadšená, že tu nejsem sama, ale zároveň jsem nervózní z jeho chování.

„Je mi to moc líto, Rosie.“ Co se chystá udělat? A i kdyby se na něco chystal, kam bych utekla?

Už je pozdě, popadl mě za zápěstí. „Ne, nechte mě!“ Snažila jsem se vykroutit, ale jeho stisk nepovolil. Naproti nám se objevily vílí dveře. Proti mé vůli mě jimi protáhl. Ocitli jsme se v podivném pokoji. Nic tu nebylo kromě velké skříně. „Co tu děláme?“ zeptala jsem se. „No, řekněme malý výlet.“ A hodil mě do skříně. Doslova. Uslyšela jsem cvaknout klíč.

„Ne! Nenechávejte mě tady!“ bušila jsem na dveře skříně. „Je to pro tvoje dobro.“ A pak už jsem tam byla jenom

já a moje myšlenky. Ale potom se zadní stěna skříně vysunula a za ní se objevila temná chodba. Co jsem měla dělat, šla jsem do ní. Nebylo tu nic vidět, takže jsem jenom mohla doufat, že tu není žádná zatáčka. Po 30 minutách chůze jsem zahlédla světlo. Konečně jsem byla skoro venku! Sluneční světlo mě úplně oslepilo.

Vyjekla jsem. Někdo mě popadl. „Moc sebou nemrsej, bude to jen otázka pár minut.“ Byl to příjemný ženský hlas. Ta žena mě vedla docela dlouhou chvíli, ale moje oči si přesto nezvykly na okolní světlo.

„ Co tu dělám, kam jdeme, no tak odpovězte!“ Jsem strašně nepříčetná.

„ Už jsme tady.“ S těmi slovy mě posadila na nějakou židli. Cítila jsem, jak mi něco omotává nohy a ruce.

„Nechte toho! Na to nemáte právo!“ A to bylo to poslední, co jsem řekla, protože ze mě najednou ta prapodivná židle začala vysávat všechnu energii. A pak jsem omdlela.

Probudilo mě bouchání na okno. Okno? Jo byla jsem v pokoji. A nade mnou se někdo skláněl.

„ Víla!“ zaječela jsem. No nevím, co byste dělali vy.

„ Takže jsi konečně vzhůru. Musím tě na něco připravit. Zkus neječet prosím.“

Jsem zmatená. Už zase. Pomohla mi vstát a pomalu mě vedla k zrcadlu.

„ Tak bude to šok.“

Stojím před zrcadlem a třesu se vztekem. „ Co to má znamenat?“ Nemohu uvěřit tomu, co v zrcadle vidím.

„ Vy jste ze mě udělali vílu!“

To nemůže být pravda!

Moje jindy tmavohnědé vlasy byly červené. A v nich seděly krásné květiny.

A křídla! Oranžová s modrou září. Šaty byly černé.

„ Tak už mě k ní pustte!“

Ten hlas bych poznala všude. Lukas!

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ ☺

